

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE
(první senát)
5. listopadu 2013

Věc F-105/12

Brigitte Knöll

v.

Evropský policejní úřad (Europol)

„Veřejná služba — Zaměstnanci Europolu — Neprodouzení smlouvy — Nepřiznání smlouvy na dobu neurčitou — Zrušení Soudem — Plnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudu“

Předmět: Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, kterou se B. Knöll domáhá zejména zrušení rozhodnutí ze dne 28. listopadu 2011, kterým jí Evropský policejní úřad (Europol) přiznal částku ve výši 20 000 eur, aby splnil povinnosti vyplývající z rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. června 2010, Knöll v. Europol (F-44/09, dále jen „rozsudek ze dne 29. června 2010“).

Rozhodnutí: Rozhodnutí ze dne 28. listopadu 2011, kterým Evropský policejní úřad přiznal B. Knöll částku ve výši 20 000 eur, aby splnil povinnosti vyplývající z rozsudku Soudu ze dne 29. června 2010, Knöll v. Europol (F-44/09), se zrušuje. Evropský policejní úřad ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, jež vynaložila B. Knöll.

Shrnutí

Žaloby úředníků — Zrušující rozsudek — Účinky — Povinnost přijmout opatření ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku — Zásada řádné správy — Zvláštní obtíže — Spravedlivé vyrovnání za znevýhodnění vyplývající pro žalobce ze zrušeného aktu — Podmínky (Článek 266 SFEU; Listina základních práv Evropské unie, článek 41)

Pravidla týkající se plnění povinností vyplývajících ze zrušujících rozsudků je třeba, zejména v případě rozsudku v oblasti veřejné služby, rovněž vykládat ve světle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, jenž zakotvuje zásadu řádné správy, a především odstavce 1 tohoto článku, podle něhož platí, že každý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány, institucemi a jinými subjekty Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě.

Pouze v případě, že plnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku přináší zvláštní obtíže, je dotčený orgán oprávněn přijmout jakékoli rozhodnutí, které spravedlivě vyrovná znevýhodnění vyplývající pro dotčené osoby ze zrušeného rozhodnutí, a v tomto kontextu může s nimi navázat dialog za účelem dosažení dohody, která jim poskytne spravedlivou náhradu za protiprávnost, kterou byly poškozeny.

Je-li rozsudkem unijního soudu zrušeno administrativní rozhodnutí z důvodu porušení práva na obhajobu, musí dotčená administrativa prokázat, že přijala všechna možná opatření, jimiž lze zhojit důsledky této protiprávnosti, kterou konstatoval soud. Administrativa se proto nemůže omezit na tvrzení, že již není možné v případě tohoto poškozeného porušením základního práva nastolit podmínky, za kterých by mohl uplatnit své právo na obhajobu, a to zejména z důvodu rozhodnutí, která tato administrativa sama v téže oblasti následně přijala. Přijmout takový postup by znamenalo zbavit veškeré podstaty povinnost zajistit především dodržení práva na obhajobu a splnit povinnosti vyplývající z rozsudku konstataujícího porušení tohoto práva. Pouze v případě, že z důvodů, jež nelze přičítat dotyčné administrativě, je objektivně obtížné, ne-li nemožné, zhojit důsledky porušení práva na obhajobu uznaného zrušujícím rozsudkem, může daná administrativa přistoupit k vyplacení odškodnění.

(viz body 39, 40 a 51)

Odkazy:

Soud pro veřejnou službu: 24. června 2008, Andres a další v. ECB, F-15/05, bod 132 a citovaná judikatura